

Иван Вазов

Де е бог?

Търсих го на небето – там го няма –
от празнотата му смутен останах.
Търсих го в земния му дом, но в храма
аз ликът му видях.

Подирих го в сърцата – срещнах тамо
не бога благи – други бог жесток;
дирих го в разума – той каза само
„Не знам какво е бог!“

Потърсих го в душата човешка –
там името му беше, а не той,
дирих го вред... и викнах в мъка тежка:
– Къде си, боже мой?

Не виждам те в небето и в чолякът,
земята пуста е сега без теб
и пълна с кривди, зло, синджири звякат,
цари Ваал свиреп.

Загълхна в бурен твое слово живо
и твоя благ завет за братство, мир,
теб химни пейм, а служим послушливо
на други, лют кумир.

Къде си, бог на любовта, живота,
на истината извор вечен, свят?
И чух аз вик: – „Търси го на Голгота:
той пак е там разпят!“

София, 1899

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4509>]